

உ
சிவமயம்

தலைஷ் மலர்

யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்
யாழ்ப்பாணம் - நாச்சிமார் கோவிலையை வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி. தலைஷ்மி நாகரத்தினம்

அவர்களின் சிவபத பேறு குறித்த

நுழைவு வெளியீடு

உ.
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்
யாழ்ப்பாணம் - நாச்சிமார் கோவிலடியை
வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி தனலஷ்மி நாகரத்தினம்

அவர்களின்

சிவயதப்பேறு குறித்த

நீனைவு வெளியீடு

19-06-2016

சமர்ப்பணம்

அன்னையே அக்லத்தல் எமையெலாம்
வாழ்ப் பிறப்பளித்த அருளொளியே
அன்பொடு அமுதாட்டி அறிவீனையும்
சாலப் பரிந்தளித்த பெருந்தகையே!
கண்ணினுள் மணியாகக் கருத்துடன்
காத்துக் கவீனுறு வாழ்வளித்தீர்!
நல்லவராய் வல்லவராய் மண்ணில்
வாழ்ந்திட மகிமை தந்தீர்!
ஆவியோடாக்கை அவனியில் உள்ளவரை
நீன் அன்பினை நனைந்து வாழ்வோம்!
அமலனின் பாதம்னைந்த எம் தாயே!
அருளுறு ஒளியே! பாதமலர் சரணம்!

காலக் கடலலையில் கரைந்து மறைந்தனையோ?
காதல் வளர்மக்கள் சுற்றம் மறந்தனையோ?
ஞாலத் தெமையணைத்த நல்ல உளத்தையெந்த
நாளில் இனிக்காண்போம்? வாழ்வில் அழுகின்றோம்!
ஏலும் வகையெம்மைப் பேணி வளர்த்தவளே
இன்று மறைந்திட்டீர்? இதயம் குமுறுகிறோம்!
காலக் கவீனுருவும் குறையாப் பெருமன்பும்
கொண்டெடம் உளங்களிலே நிலையாய் நினைவாய்
சுடிந்து கண்ணீர் சொரிகின்றோம்.

- குடும்பத்தினர் -

அமரர்

தீருமத் தனலஷ்டம் நாகரத்தினம்

அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

மறுபடி மரணம்
மறுபடி ஜனனம்
மறுபடி தாயின்
வயிறே சரணம்.

இக்கவிதை வரிகள் வாழ்வியல் மற்றும்
உயிரியல்பின் இயங்கு சுற்றுவட்டத்தை
தெளிவாக்குகிறது.

“புல்லாகிப் பூடாகி புழுவாகி மரமாகி
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
பல்மிருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகி
சொல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திழைத்தேன்.....”

என்ற மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசக வரிகள் உயிரின் பல்வேறு
பரிணாமங்களையும், ஆத்மாவின் அழிவற்ற தன்மையையும்
உணர்த்துகின்றதல்லவா?

ஜனனத்தின் முதலடி வாழ்வின் தொடக்கமெனில் அதன்
இறுதியடி மரணத்தில் முடிந்து விடுவதல்ல. இன்னொரு ஜனனத்திற்
கான பிள்ளையார் சுழியாகவே இருக்கிறது.

இது ஆத்மாவின் அழிவற்ற மகத்துவத் தன்மையை
உணர்த்துவதாகவே உள்ளது.

இத் தத்துவ உண்மையை புரிந்து கொண்டால் ஒரு
ஆத்மாவின் தற்காலிக ஓய்வு நிலையாகவே இறப்பினைக் கருத

வேண்டியதும் மனித இயல்பாக உள்ளது.

ஆக மரணம் வாழ்வின் முடிவேயல்ல....

அது இன்னொரு புதிய ஜனனமொன்றிற்கான ஒரே வழியாகும்.

மரணம் ஒரு ஆத்மாவின் ஒரு வடிவத்தின் பிரிவேயன்றி அழிவல்ல.

அமர வாழ்வை எய்திய நாகரத்தினம் தனலஷ்மி அம்மாவின் மானுட வாழ்வும் இதற்கு விதிவிலக்கானதல்ல. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பின்னர் வாறுறையும் தெய்வத்துள் ஒன்றாகிவிட்ட அந்த அமர மாதாவின் மானுட வாழ்வு இயற்கை விதியின் நியதிர்கேற்ப மற்றொரு ஜனனத்திற்கோ அல்லது நித்திய இறை நிழலில் சாந்தி பெறவோ இவ்வுலகோரை விட்டு பிரிந்து சென்று விட்டது. அவ்வளவு தான்.

உடலம் மட்டும் சடலமாகி விட்டது

அதனை இலக்கிய உயிரெனும் ஆத்மா

இன்னொரு ஜீவனாக புதிய ஜனனம் கொள்ளப்

போகிறது.

இதனை உணர்ந்து கொண்டால் நமக்கான வழியும் இந்த நியதியின் பாற்பட்டதே என்பதையும் புரிந்து கொள்வது கடினமல்ல.

அழிவற்ற ஆத்மாக்களின் ஆன்ம சாந்திக்காக பிரார்த்திப்பது மட்டுமே இருப்பவர்களால் செய்யக் கூடிய வாழ்வியல் கடமையாகும். அமரத்துவம் அடைந்த நாகரத்தினம் தனலஷ்மி அம்மாவின் ஆத்மாவும் நித்திய இறை நிழலில் சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போம்.

யாழ் பாடி இசைமீட்டி பரிசாகப் பெற்ற யாழ்ப்பாண நன்னகரில் வண்ணையம்பதி என்ற வண்ணார்பண்ணையில் 'மில்க்கைவர்' என்ற சவர்க்காரத் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்த அமரர் திரு. வீ.மு.கந்தையாபிள்ளை மீனாட்சி தம்பதிகளின் இல்லற வாழ்வின் பேறாக அவர்களுக்கு ஆறு ஆண் மகவுகளும் இரு பெண் மகவுகளும் பிறந்தனர்.

இரத்தினகோபால், கனகராசா, பரராசசேகரம், லோகநாதன், வவநாதன், அன்னலட்சுமி, தனலஷ்மி, சபாரத்தினம், யோகேஸ்வரி என நாமம் கொண்டவர்களாக அவர்கள் விளங்கினர்.

இவர்களுள் மூத்தவரான இரத்தினகோபால் (அமரர்) சுப்பிரீன்டென் நாவலப்பிட்டி, தனலட்சுமி (அமரர்) என்பவரை மணந்து பதினொரு மக்கட் செல்வங்களை பெற்றெடுத்தனர். இவர்களின் குடும்பம் ஒரு பெரு விருட்சமாகி உலகெங்கும் பரந்து வாழும் பெருமை கொண்டது.

அடுத்தவர் மில்க்வைற் தொழிலதிபர் எனவும் சிவதர்ம வள்ளல் எனவும் புகழ் பெற்றவரான கனகராசா (அமரர்) நாகம்மா என்னும் தயாள சிந்தை கொண்ட அம்மையை மணம் புரிந்து குலம் விளங்க அறப்பணி செய்து தொழிலால் சிறந்து விளங்கினார்.

அடுத்தவர்களான பரராசசேகரம், லோகநாதன் (P.W.D. ஓவசியர், பவநாதன் கந்தளாய் சீனிக்கூட்டுத்தாபனம், ஆகியோரில் லோகநாதன் இந்திரலீலாவதி என்ற நங்கையையும் வவநாதன் புவனேஸ்வரி என்ற மங்கையையும் மணம் புரிந்து இல்லற வாழ்வை நல்லறமாக்கி லண்டனில் வசித்து வருகின்றார்.

ஏனையோர் (அமரர்) அன்னலட்சுமி, தனலட்சுமி, சபாரத்தினம் (மில்க்வைற்), லோகேஸ்வரி என்பவர்களாவர். இவர்களில் சபாரத்தினம், சிவலட்சுமி என்பவரை திருமணம் செய்தார்.

அன்னலட்சுமி, லோகேஸ்வரி ஆகிய இருவரும் அமரர்களாயினர். இவர்களுள் ஏழாவது பிள்ளையாகப் பிறந்து தற்போது அமரவாழ்வெய்திய தனலஷ்மி அம்மையார் அவர்கள் ஏருடைச் செல்வர் ஏராளம் வாழும் ஏழாலையூரின் வேளான் குடிமகனான வைத்தியர் பரம்பரையில் வந்துதித்த திருநாவுக்கரசு. செல்வநாயகி

(அமரர்கள்) தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வரான நாகரத்தினம் என்பவரை இல்லறத் துணையாக்கிக் கொண்டார்.

தந்தையாரின் அச்சகத்தொழிலை தனயனாகிய நாகரத்தினம் அவர்கள் தெளிவுறக் கற்று சொந்தமாக சாந்தி அச்சகம் என்ற பெயரில் அச்சக்கூடம் ஒன்றை நிறுவி கலைநயமிக்க நேர்த்தியான அச்சவேலைகளுக்கு வடமாகாணத்தில் ஒப்பற்ற ஒரு முதல்தர நிலையமாக அதனை மாற்றினார். அவரது தொழிலுயர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அவரது துணைவியார் தனலஷ்மி அம்மையார் அமைந்தது அன்னார் செய்த பாக்கியமேயாகும்.

அமரர் தனலஷ்மி அம்மாவின் கணவர் வழி உறவுகளான நாகரத்தினம் (அமரர்) அவர்களின் சகோதரர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுதல் இறுக்கமான பாசப்பிணைப்புக்களை அர்த்தப் படுத்துவதாக அமையும்.

அவரது கணவர் வழி உறவுகளான மைத்துன, மைத்துனியாக நாகேஸ்வரி (அமரர்), மகேஸ்வரன் (அமரர்), இசைஞானதேவி, கதிர்காமநாதன், விக்னேஸ்வரி, விக்கினேஸ்வரன் ஆகியோருடன் அகமகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவர்களில் மூத்த பாசமிகு மைத்துனியான நாகேஸ்வரி யாழ்ப்பாணம் கலா சோடா கம்பனி உரிமையாளர் விஜயசிங்கத்தை மணந்து தயாபரன், விஜயராணி, விஜயதேவி, தயானந்தன், விஜயகுமாரி, விஜயகௌரி, விஜயகலா, தயாபாலன் ஆகிய புதல்வர்களையும் பெற்றெடுத்து அகமகிழ்ந்தனர்.

அடுத்த மைத்துனரான மகேஸ்வரன் ஏழாலையைச் சேர்ந்த இராஜேஸ்வரியை மணந்து வேல்சந்திரன், சுதாகரன், சந்திரிக்கா, பிரதீபன், விஜயசாயி ஆகிய புதல்வர்களையும் பெற்றெடுத்தனர்.

அடுத்த மைத்துனியான இசைஞானதேவி சீமெந்து கூட்டுத் தாபனத்தில் பணிபுரிந்து நாகரத்தினம் அவர்களை கடிமணம் புரிந்து சத்தியபாமா, ஜெயந்தி, சத்தியமூர்த்தி, ஜெகன், ஜெயந்தன் ஆகிய

செல்வங்களையும் பெற்றெடுத்தனர். ஆடுத்த மைத்துனரான கதீர்காமநாதன் அவர்கள் நாவலர் வீதியைச் சேர்ந்த சரோஜினிதேவியை திருமண பந்தத்தில் இணைந்து சதீஸ்குமார், விஜிதா, விஜயன் ஆகியோருடன் புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்கின்றனர்.

கடைசி மைத்துனியான விக்கினேஸ்வரி ஏழாலை கிழக்கைச் சேர்ந்த சாயி களஞ்சிய உரிமையாளர் ஈஸ்வரலிங்கத்தைக் கரம் பற்றி காயத்திரி, தேவமனோகரி, பிரியா, செந்தூரன் ஆகிய புதல்வர் களையும் பெற்றெடுத்தனர்.

இளைய மைத்துனரான விக்கினேஸ்வரன் யாழ். கல்வியங் காட்டைச் சேர்ந்த மதனாம்பிகையை மணந்து சோபிகா, பிரசாந் ஆகிய மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்று மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளுடன் கனடா நாட்டில் வாழ்கின்றனர்.

அமரர்களான நாகரத்தினம் - தனலஷ்மி தம்பதியர்கள் இனிய இல்லற வாழ்வின் பேறாக ரவீந்திராதேவி, சந்திராதேவி, சாந்தாதேவி, கங்காதேவி ஆகிய நான்கு பெண் மகவுகள் இறையருளால் அவர்களுக்கு கிடைத்தனர்.

தனது மூத்த புதல்வி ரவீந்திராதேவிக்கு வீமன்காமத்தைச் சேர்ந்த கந்தப்பிள்ளை - நல்லம்மா தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரன் வேலாயுதத்திற்கு (ஓய்வுபெற்ற பிரதி அதிபர் யாழ். கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி) திருமணம் செய்து கொடுத்தனர். இவர்களது மூத்த மகன் சரவணனை (வைத்தியர் - யாழ். போதனா வைத்தியசாலை) விஜிந்தாவிற்கும் (வைத்தியர் சாவகச்சேரி ஆதார வைத்தியசாலை) இரண்டாவது மகளான பாமாவை பகீரதனுக்கும் (அவுஸ்திரேலியா) (விரிவுரையாளர் - யாழ்.விவசாயபீடம்) மணம் முடித்தனர். மூன்றாவது மகன் கோகுலன் (யாழ். மருத்துவபீடம், முதலாம் வருடம்) ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு பாமாவின் மகனான தாரிகனைப் பூட்டனாகவும் கண்டவர்.

இரண்டாவது புதல்விக்கு வண்ணார்பண்ணை தனது மூத்த அண்ணன் இரத்தினகோபால் - தனலட்சுமி தம்பதிகளின் புத்திரன் நந்தகோபாலை (மில்க்வைற்) திருமணம் செய்து வைத்து ரமணன்

(மின்சாரசபை லிகிதர்), ரேகாவை கீதசகிலனுக்கு (லிங்கம் கிறீம் ஹவுஸ்) மணமுடித்தும் அருமைப் பேரர்களாகவும் கொண்டனர்.

முன்றாவது புதல்வி சாந்தாதேவிக்கு தனது கணவனின் மூத்த சகோதரி விஜயசிங்கம் - நாகேஸ்வரி தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வன் தயாபரனுக்கு (தயா அச்சகம்) மனைவியாக்கி (அமரர்) சிவதர்ஷன், ஜதுர்ஷன் (கட்டிட மேற்பார்வையாளர்), குகதர்ஷன் (BCAS) ஆகிய அருமைப் பேரர்களையும் கண்டு அவர்களுடனேயே இறுதி வரை வாழ்ந்து பெருமைகொண்டு பெருவாழ்வு கண்டார். அருமை பாசமிகு பேரன் அமரர் சிவதர்சனின் அகால மரணம் அவரைத் தினமும் நெஞ்சருகி மிகக் கவலையடைய வைத்தது.

கனிஸ்ட புதல்விக்கு அளவெட்டியைச் சேர்ந்த யுவராஜ் - இரத்தினேஸ்வரி தம்பதிகளின் புதல்வன் சிவன்ராஜ் (நெடுந்தீவு - பிரதேசசபை) அவர்களுக்கு தாரமாக்கி சாரங்ஹன் (யாழ். பரியோவான் கல்லூரி), சாம்பவி (யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரி) ஆகிய அன்புப் பேரப்பிள்ளைகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர்.

அமரர்கள் நாகரத்தினம் - தனலஷ்மி தம்பதிகளின் வாழ்வில் எல்லாவகையிலும் பாசமிகு சகோதர வாஞ்சைமிக்க பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய தனலஷ்மி சகோதரர் மில்க்வைற் தொழிலதிபர் கனகராசா ஆற்றிய உதவிகள் அர்த்தம் நிறைந்தவையாகும். அதே போல் அவரது கணவர் நாகரத்தினம் (அமரர்) வழி உறவுகள் ஆற்றிய பங்கும் காட்டிய பாசமும் ஒப்பற்றவையாகும்.

கணவன் - குடும்பம், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், சகோதரர்கள், மைத்துனர் - மைத்துனிகள் உறவுகள் பரந்து விரிந்து ஓர் அன்பும் பாசமும் மிக்க ராஜ்ஜியத்தின் பெருமைக்குரிய ஓர் குடும்பத் தலைவியாக முழுமையான வாழ்வொன்றினை திருப்தி கரமாக வாழ்ந்த தனலஷ்மி அம்மையார் அவர்களின் இறையடி நோக்கிய இல்வாழ்வை முடித்த பயணத்தில் அவரது ஆத்மா சாந்தி பெற பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பிள்ளையார் வழிபாடு

முஷிக வாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விளம்பித ஸுத்ர
வாமண ரூப மஹோச்வர புத்ர
விக்ன விநாயக பா நமஸ்தே!

பிடியத னுருஷமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திமகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்து தூமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றும் தா.

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி என்றிடக் கரும மில்லையே.

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனே
வினைகள் தீர்க்கும் ஐங்கரனே
அன்னை பராசக்தி அருந்தவப் புதல்வா
ஆனைமுகத்து விநாயகனே.

பஞ்சபுராணப் பாடல்கள்

ஞாயிற்றுக்கிழமை

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

பண் : நட்பாடை

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய கடலைப் பொடி பூசி என் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரம்மேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

-திருஞானசம்பந்தர்-

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே!
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே!

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங் காக!
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனென் விளம்புமா விளம்பே.

-திருமாளிகைத்தேவர்-

தீருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்காட் செய்யின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் என்றே பல்லாண்டுகூறுதுமே
-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

கற்பனைக் கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

-சேக்கிழார்-

திங்கட்கீழமை

தேவாரம்

பண் : புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

-திருஞானசம்பந்தர்-

தீருவாசகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தனைக்
கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றளஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரன் கண்குளிர்ந் தனவே.

-திருமாளிகைத்தேவர்-

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரள்
மேரு விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பம்ஆம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர்சொரியக் கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

-சேக்கிழார்-

செவ்வாய்க்கிழமை

தேவாரம்

பண் : காந்தாரம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடியோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர்திருப் பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன்.

-திருநாவுக்கரசர்-

திருவாசகம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள்? கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

-கருவூர்த்தேவர்-

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாரு லகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வு அரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

-சேக்கிழார்-

புதன்கீழமை

தேவாரம்

பண் : திருக்குறந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு னெந்தை யிணையடி நீழலே.

-திருநாவுக்கரசர்-

திருவாசகம்

போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோம் நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் நிலலை
போற்றியோம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி.

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழிலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

-திருமாளிகைத்தேவர்-

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

-சேக்கிழார்-

வியாழக்கிழமை

தேவாரம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
தய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

-திருநாவுக்கரசர்-

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய் பரந்தளம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

-மாணிக்கவாசகர்-

தீருவிசைப்பா

அன்ன நடையார் அமுத மொழியார்
அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
சிற்றம்பலம் தன்னுள்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப்
புலத்தோல் பியற்கு இட்டு
மின்னின் இடையா உமையாள் காண
விகிர்தன் ஆடுமே.

-தீருவாலியமுதனார்-

தீருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

-சேக்கிழார்-

வெள் ளிக் கீழமை

தேவாரம்

பண் : நட்டராகம்

நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளான கண்மடவா ளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில் நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

-சுந்தரர்-

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
முன்னம்மா லறியா ஒருவனாம் இருவா!
முக்கணா! நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

-திருமாளிகைத்தேவர்-

திருப்பல்லாண்டு

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்கும் குழாம் பெருகி
விழுவொலி விண்ணள வுஞ்சென்று
விம்மிமிகு திருவா ரூரின்
மழவிடை யார்க்கு வழிவழி யாளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடும் கூடியெம்
மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

மண்ணி நிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்.

-சேக்கிழார்-

சனிக் கீழமை

பண் : நட்பாடை

தேவாரம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

-சுந்தரர்-

திருவாசகம்

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

முத்தியாள் நான்மறையர் மூவாயிரர் நின்னோடு
ஒத்தே வாழும் தன்மையாளர் ஓதியே நான்மறையைத்
'தெத்தே'யென்று வண்டுபாடும் தென் தில்லையம்பலத்துள்
அத்தா உந்தன் ஆடல்காண அணைவதும் என்றுகொலோ!

-கண்டராதித்தர்-

தீருப்பல்லாண்டு

நிட்டையிலா வுடல் நீத்து என்னை யாண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டும்
திறங்களுமே சிந்தித்து
அட்ட முர்த்திக்கு என்னகம் நெகவூறும்
அமிர்தினுக்கு ஆலநிழல்
பட்டனுக்கு என்னைத்தன் பாற்படுத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

பெரியபுராணம்

இறவாத இன்ப அன்புவேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னைஎன்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா! நீ ஆடும்போது உன்அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

-சேக்கிழார்-

தாயின் பெருமை

- ❖ வாளின் கூர்மையை விட தாயின் கண்ணீருக்கு வலிமை அதிகம். தாயின் தியாகம் அளவிட முடியாதது. தாயானவள் தன் கண்ணை விளக்காக்குகிறாள். கையைத் தொட்டிலாக்குகிறாள். இரத்தத்தைப் பாலாக்குகிறாள்.
- ❖ தாய் உலகத்தில் காணப்படும் ஒரே ஒரு புனிதப் படைப்பு.
- ❖ ஒரு தாயானவள் நூறு குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆனால் நூறு குழந்தைகள் ஒரு தாயைக் காப்பாற்ற முடியாது.

நீகுழி வாழ நினைத்ததை

தரும் திருமுறைகள்

முதலாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

குருவருளைப் பெற

பண் : நட்பாடை

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி என் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரம்மேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

கிம்மை நலன்களைப் பெற

புவம்வளி கனல்புனல் புவிகலை யுரைமறை திரிகுணம் அமர்நெறி
திவமலி தருசுரர் முதலியர் திகழ்தரும் உயிரவை யவைதம
பவமலி தொழிலது நினைவொடு பதுமநன் மலரது மருவிய
சிவனது சிவபுரம் நினைபவர் செழுநில னில்நிலை பெறுவரே.

வினை நீக்கம் செய்வது

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன் அருவித்திரண் மழலைமுழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.

கிடர் களைவது

பண் : யுந்தக்கராகம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞுகளே யென்றுனைப்பே சினல்லால்
குறையுடையாய் குற்றம்ஓராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே.

குளிர் ஜீரம் விளையினால் ஏற்படும் சூன்பாங்கள் நீங்க

பண் : வியாழக்குறிஞ்சி

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லும் ம.தறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தும் பிரான்கழல் போற்றதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப் பெறாதிரு நீலகண்டம்

வழக்குகளில் வெற்றி, கிதர செயல்களில் (செல்வம்) வெற்றிக்காண

பண் : குறிஞ்சி

வாசிதீரவே, காசு நல்குவீர்

மாசின் மிழலையீர், ஏசலில்லையே

இறைவ ராயினீர் மறைகொண் மிழலையீர்
கறைகொள் காசினை, முறைமை நல்குமே

செய்ய மேனியீர் மெய்கொண் மிழலையீர்
பைகொ ளரவினீர் உய்ய நல்குமே

நீறு பூசினர், ஏற தேறினீர்

கூறு மிழலையீர், யேறு மருளுமே

காமன் வேவவோர் தூமக் கண்ணினீர்

நாம மிழலையீர் சேம நல்குமே

பிணிகொள் சடையினீர், மணிகொண் மிடறினீர்

அணிகொண் மிழலையீர், பணிகொண் டருளுமே

மங்கை பங்கினீர், தூங்க மிழலையீர்

கங்கை முடியினீர், சங்கை தவிர்மினே

அரக்கன் னொரிதர, இரக்க மெய்தினீர்

பரக்கு மிழலையீர், கரக்கை தவிர்மினே

அயனு மாலுமாய், முயலு முடியினீர்

இயலு மிழலையீர், பயனு மருளுமே

பறிகொ டலையினார், அறிவ தறிகிலார்

வெறிகொண் மிழலையீர், பறிவ தரியதே

காழி மாநகர், வாழி சம்பந்தன்
வீழி மிழலைமேல், தாழு மொழிகளே

கோள்களால் வரும் துன்பத்தை நீக்குவது

பண் : பழந்தக்கராகம்

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய வன்புசெய்வோ மடநெஞ்சே யரனாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே.

கிரண்டாம் திருமுறை

மகப்பேற்றை வழங்குவது

பண் : சீகாமரம்

கண்காட்டு நுதலானும் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டும் மிசையானும் பயிர்காட்டுங் புயலானும்
வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ ளுள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கள் வெண்காட்டு முக்குள நீர்
தோய்வினையா ரவர் தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

நவக்கிரகத்தால் ஏற்படும் தோஷம் அனைத்தையும் நீக்குவது

பண் : பியந்தைக் காந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தெ
னுளமே புகுந்தவதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனி பாம்பிரண்டுமுடனே
ஆசறு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

மணமங்கலத்தை வழங்குவது

பண் : சிந்தனம்

சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ விவளுண் மெலிவே.

வருத்தங்களைத் தீர்ப்பது

பண் : நட்பாகம்

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
யிருங்கடல் வையத்து
முன்ன நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி
வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனாலே.

உஷ்ணவியாதிகள், ஜீரம் வெப்பு நோய் நீங்க

பண் : காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் றிருவால் வாயான்றிருநீறே.

மன கிளைப்பைத் தீர்ப்பது

பண் : சீகாமரம்

மண்புகார் வான்புகுவார் மனமிளையார் பசியாலுங்
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகார் ரெனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாயக்காட்டெந் தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே.

செல்வத்தை வழங்குவது

பன் : நடராசம்

பாடியாடுமெய்ப் பத்தர்கட் கருள் செய்யும்
முத்தினைப் பவளத்தைத்
தேடிமாலயன் காணவொண் ணாதவத்
திருவினைத் தெரிவைமார்
கூடியாடவர் கைதொழு கோட்டுர்நந்
கொழுந்தேயென் றெழுவார்கள்
நீடுசெல்வத்த ராகியிவ் வுலகினில்
நிகழ்தரு புகழாரே.

முன்றாம் திருமுறை

பணம், பொருள் கிடைக்க

பன் : காந்தாரபஞ்சமம்

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
தொடரினு முன்கழ றொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் லமுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே
இதுவோவெமை யாளுமா நீவதொன் றெமக்கில்லையெல்
அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

உயர்க்கு உறுதி பயக்கும்

பன் : கௌசிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாம நமச்சி வாயவே.

குறைவில்லாத நல்வாழ்வை நல்குவது

பன் : கௌல்வி

மண்ணினல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவில்லைக்
கண்ணினல் ல. துறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

களுக்கு வறுமை முதலியவற்றை ஒழிப்பது

பண் : கௌசிகம்

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

எலும்பு முறிவு, படுகாயம்

பண் : சாதாரி

விங்குவினை கழனிமிகு கடைசியர்கள் பாடல்வினை யாடலரவம்
மங்குலொடு நீள்கொடிகள் மாமலி நீடுபொழில் மாகறலுறான்
கொங்குவிரி கொன்றையோடு கங்கைவளர் திங்களணி செஞ்சடையினான்
செங்கண்விடை யண்ணலடி சேர்பவர்கள் தீவினைகள் தீருமுடனே.

நான்காம் திருமுறை

குருவருளைக் கொடுப்பது, தீராத வயிற்று வலி குணமாக

பண் : கொல்லி

சுற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர் கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்கலும் பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்

தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்

நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்

உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்

உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்முல்வாய்

உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்

அலந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில

வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

அச்சத்தை அகற்றுவது

பண் : காந்தாரம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண உரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ண லரண்முர னேறும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையாரொருவர் தர்மநாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

மனநம்மதி அடைய உயீர்க்கு உறுதியளிப்பது

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

வீஷத்தைத் தீர்ப்பது

பண் : சூந்தளம்

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாமுடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவர் ஊர்வது தானே.

பெருஞ் செல்வம் ஆக்குவது

பண் : திருவிருத்தம்

களித்துக் கலந்ததொர் காதற் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுதுமுன் நின்றஇப் பத்தரைக் கோதில்செந்தேன்
தெளித்துச் சுவையமுதூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்கும்ஐ யாறன் அடித்தலமே.

சீவசிந்தனையை நிலைக்கச் செய்வது

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டும்இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கியிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

திருமகளை நிலைபெறச் செய்வது

செந்துவர் வாய்க்கருங் கண்ணினை வெண்ணகைத் தேன்மொழியார்
வந்து வலஞ்செய்து மாநடம் ஆட மலிந்தசெல்வக்
கந்த மலிபொழில் சூழ்கடல் நாகைக்கா ரோணமென்றும்
சிந்தைசெய் வாரைப் பிரியா திருக்குத் திருமங்கையே.

ஐந்தாம் திருமுறை

மனக் கோணலை ஒழிப்பது

பண் : திருக்குறந்தொகை

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

பாவம் பழிகளை ஒழிப்பது

பாவ மும்பழி பற்றற வேண்டுவீர்
ஆவில் அஞ்சுகந் தாடு மவன்கழல்
மேவராய் மிக வும்மகிழ்ந் துள்குமின்
காவலாளன் கலந்தருள் செய்யுமே.

ஆறாம் திருமுறை

தீராத நோயைத் தீர்ப்பது

பண் : திருத்தாண்டகம்

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்
பெம்மாணைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பாணை
மந்திரமுந் தந்திரமும் மருந்துமாகித்
தீராதோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்
திரிபுரங்கள் தீயெழுத்திண் சிலைகைக் கொண்ட
போராணைப் புள்ளிருக்கு வேளுராணைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே.

சுன்பத்தை நீக்கி இன்பத்தைத் தருவது

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம் மல்லோம்
இன்பமே யெந்நாளும் துன்பமில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன் நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே.

ஏழாம் திருமுறை

குருவளைக் கொடுப்பது

பண் : சீந்தளம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதே நினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

இம்மை மறுமை நலன்களை வழங்குவது

பண் : கொல்லி

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
சார்வினுந் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையு
மேத்த லாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற்
கியாது மையுறு வில்லையே.

கவலையைக் களைவது

பண் : கொல்லிக்களவாணம்

மேலைவிதியே வினையின் பயனே விரவார்புரமுன் றெரிசெய்தாய்
காலையெழுந்து தொழுவார் தங்கள் கவலைகளைவாய் கறைகண்டா
மாலைமதியே மலைமேல் மருந்தே மறவேனடியேன் வயல்குழந்த
ஆலைக்கழனிப் பழனக்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே.

உயிருக்கு உறுதி, மனநம்மதி கிட்ட

பண் : யும்பஞ்சரம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனினிப்பிற வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூறிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.
கண்ணோய் மங்கலான பார்வை நீங்க

பண் : தக்கேசி

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை
யாதியை மையம ரர்தொழு தேத்துஞ்
சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வார்குழ லாளுமை நங்கை
யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்
காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாரே.

எட்டாம் திருமுறை

திருவாசகம்

சீவ போதத்தை ஒழிப்பது

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள் செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்தன் விருப்பன்றே.

ஒன்பதாம் திருமுறை

திருவ்சைப்பா

திருவருளை எளிதில் வழங்குவது

பன்னெடும் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சுவீற் றிருந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
மின்னெடும் பருவத்து இளமயி லனையார்
விலங்கல் செய் நாடகசாலை
இன்னடம் பயிலும் இஞ்சிகுழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

திருப்பல்லாண்டு

அருள் அமுதத்தை அளிப்பது

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணாரிளங்
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங் குமென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியா நெறிதந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஓத்த நின்றானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பத்தாம் திருமுறை

திருமந்திரம்

சிவநாமச் சிறப்பை உரைப்பது

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்னிறடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

பதினோராம் திருமுறை

பீறவீக் கடலைக் கடப்பிப்பது

பிறவிஎனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனுந் தோற்றோணி கண்டீர் - நிறையுலகில்
பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

நல்வாழ்வை நல்குவது

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

குறைவில்லாத செல்வத்தைத் தருவது

நச்சி இன்தமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்தர்
இச்சை யேபுரிந் தருளிய இறைவரின் அருளால்
அச்சி றப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகல் பீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொன் ஆ யிரக்கிழி ஒன்று.

நிலைத்த கின்பத்தை வழங்குவது

என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துன்பமில்லா நல்வாழ்வு பெற

அருளிய

திருவிடைமருதார்த் தேவாரம்

பண் : தக்கேசீ

இராகம் : காம்போதி

திருச்சிற்றம்பலம்

கழுதை குங்குமந் தான் சுமந் தெய்த்தாற்
கைப்பர் பாழ்புக மற்றது போலப்
பழுது நானுழன் றுள்தடு மாறிப்
படுசு ழித்தலைப் பட்டனன் எந்தாய்
அழுது நீயிருந் தென்செய்தி மனனே
அங்க ணாஅர னேயென மாட்டா
இழுதை யேனுக்கொர் உய்வகை யருளாய்
இடைம ருதுறை எந்தைபிரானே.

பொழிப்புரை:

என் அப்பனே, திருவிடைமருதாரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குலதேவனே, கழுதையானது குங்குமப் பொதியைச் சுமந்து மெய் வருந்தினால், அதனால் சிறப்பொன்றும் இல்லாமை கருதி, அனைவரும் நகைப்பர். அதுபோல, அடியேன் உன் தொண்டினை மேற்கொண்டு அதன் மெய்ப்பயனைப் பெறாமல் மனந்தடுமாறி, வெள்ளத்தில் உண்டாகின்ற சுழியிடை அகப்பட்டவன் போல, இவ்வுலக வாழ்க்கையில் அமைருவேனாயினேன். “மனமே, நீ நம் இறைவனுக்கு மெய்த்தொண்டு செய்யாது கவலைப்பட்டிருந்து என்ன பெறப் போகின்றாய்” என்று நெஞ்சிற்கு அறிவுறுக்கவும், அங்கணனே, அரனே என்று உன்னை அன்பினால் துதிக்கவும் மாட்டாத அறிவில்லேனாகிய எனக்கு, நீ, மனம் இராங்கி, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கியருள்வாய்.

2. நரைப்பு மூப்பொடு பிணிவரும் இன்னே
 நன்றி யில்வினை யேதுணிந் தெய்த்தேன்
 அரைத்த மஞ்சள தாவதை யறிந்தேன்
 அஞ்சி னேன்நம னாரவர் தம்மை
 உரைப்பன் நானுன சேவடி சேர
 உணரும் வாழ்க்கையை ஒன்றறி யாத
 இரைப்ப னேனுக்கொர் உய்வகை யருளாய்
 இடைம ருதுறை யெந்தைபிரானே.

பொழிப்புரை:

திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குலதேவனே, நரையும் மூப்பும் பிணியும் இப்பொழுதே வரும். அவற்றால் இவ்வுடம்பு, அரைக்கப்பட்ட மஞ்சள் போல அழகிழந்தொழிவதாம். இவற்றை அறிந்தேனாயினும், நன்மை இல்லாத செயல்களையே பற்றாகத் துணிந்து செய்து இளைத்தேன். அதனால், கூற்றுவனுக்கு அஞ்சுதல் உடையனாயினேன், ஆகவே, இதுபோல்து நான் உன் திருவடிகளை அடைய உன்னை வேண்டுவேனாயினேன். அறிவது அறிந்து வாழும் வாழ்க்கையைச் சிறிதும் அறியாத, ஆரவாரச் சொற்களையுடையே னாகிய எனக்கு, நீ, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கியருளாய்.

3. புன்னு னைப்பனி வெங்கதிர் கண்டாற்
 போலும் வாழ்க்கை பொருளிலை நாளும்
 என்னெ னக்கினி இற்றைக்கு நாளை
 என்றி ருந்திட ருற்றனன் எந்தாய்
 முன்ன மேஉன் சேவடி சேரா
 மூர்க்க னாகிக் கழிந்தன காலம்
 இன்னம் என்றனக் குய்வகை யருளாய்
 இடைம ருதுறை யெந்தைபிரானே.

பொழிப்புரை:

என் தந்தையே, திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குலதேவனே, புல்லின் நுனியில் உள்ள பனித்துளி, வெவ்வியவாகிய கிரணாங்களையுடைய பகலவனை எதிர்ப்பட்டாற் போல்வதாகிய இம்மானூட வாழ்க்கை ஒரு பொருளாதல் இல்லை. ஏனெனில், இன்றைக்கு இன்பம் உளதாகும். நாளைக்கு இன்பம் உளதாகும் என்று நாள்தோறும் நினைந்து ஏமாறினேன். இனிமேற்றான், எனக்கு என்ன உண்டாக இருக்கின்றது! ஆதலால், முன்பே உன்னுடைய செவ்விய திருவடியைச் சேர விரும்பாது, கொண்டது விடாத மூர்க்கனான நிலையிலே காலமெல்லாம் போய்விட்டன. இப்பொழுதே எனக்கு நீ, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கியருளாய்.

4. முந்திச் செய்வினை இம்மைக்கண் நலிய
மூர்க்க னாகிக் கழிந்தன காலம்
சிந்தித் தேமனம் வைக்கவு மாட்டேன்
சிறுச்சிறி தேஇரப் பாரகட்கொன் றீயேன்
அந்தி வெண்பிறை சூடும்எம் மானே
ஆரூர் மேவிய அமரர்கள் தலைவா
எந்தை நீ எனக் குய்வகை யருளாய்
இடைம ருதுறை யெந்தைபிரானே.

பொழிப்புரை:

மாலைக் காலத்தில் தோன்றுகின்ற பிறையைச் சூடிய வனே, திருவாரூரில் இருக்கும் தேவர் தலைவனே, என் தந்தையே திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குலதேவனே, முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகள் இப்பிறப்பில் வந்து துன்புறுத்தலினால், அவற்றின் வயப்பட்டு மூர்க்கனாகி நின்றலிலே

காலமெல்லாம் போயின. நன்மை தீமைகளைச் சிந்தித்து, உலகப் பற்றை அகற்றி உன்னை மனத்தில் இருத்தவும் மாட்டாதேனாயினேன். உலகியலிலும், இரப்பவர்கட்கு அவர் விரும்பியதொன்றை ஒரு சிறிது ஈதலும் செய்திலேன். எனக்கு, நீ, உய்யும் நெறியை வழங்கியருளாய்.

5. அழிப்பர் ஐவர் புரவுடை யார்கள்
 ஐவ ரும்புர வாசற ஆண்டு
 கழித்துக் காற்பெய்து போயின பின்னைக்
 கடைமு றைஉனக் கேபொறை யானேன்
 விழித்துக் கண்டனன் மெய்ப்பொருள் தன்னை
 வேண்டேன் மானுட வாழ்க்கைஈ தாகில்
 இழித்தெ னென்றனக் குய்வகை யருளாய்
 இடைம ருதுறை எந்தைபி ரானே.

பொழிப்புரை:

திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குல தேவனே, நன்மைகளையெல்லாம் அழிப்பவராகிய ஓர் ஐவர் என்னை ஆளுதலுடையர், அவ் வைவரும் என்னை ஆளுதலை நன்றாகச் செய்து, இனி இவனாற் பயனில்லை என்று கழித்து, என்னைத் தங்கள் காற்கீழ்ப் போகட்டுப் போய்விட்ட பின்பு, முடிவில் உனக்கே நான் சமையாயினேன், அதன்பின்பே நான் விழிப்படைந்து, உண்மையை உணர்ந்தேன். மானுட வாழ்க்கை தான் இத்தன்மையதே யென்றால், இனி இதனை யான் விரும்பேன். இதனை மிக்க இழிவுடையதாக உணர்ந்துவிட்டேன். எனக்கு, நீ, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கியருளாய்.

6. குற்றந் தன்னொடு குணம்பல பெருக்கிக்
 கோல நுண்ணிடை யாரொடு மயங்கிக்
 கற்றி லேன்கலை கள்பல ஞானங்
 கடிய வாயின கொடுமைகள் செய்தேன்
 பற்ற லாவதோர் பற்றுமற் றில்லேன்
 பாவி யேன்பல பாவங்கள் செய்தேன்
 எற்று ளேன்எனக் குய்வகை யருளாய்
 இடைம ருதுறை யெந்தைபி ரானே.

பொழிப்புரை:

திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குல தேவனே, யான், அழகிய, நுண்ணிய இடையினையுடைய மகளிரோடு கூடி மயங்கி நின்று, தீவினையும் நல்வினையுமாகிய இரு வினைகளை மிகுதியாகச் செய்தும், மெய்ந்நூல்கள் பலவற்றிற் புகுந்து ஞானத்தை யுணராதும் மிகவுங் கொடுமையான செயல்களைச் செய்தேன். அதனால், பற்றத் தக்கதொரு பற்றுக்கோடு இலனாயி னேன். இவ்வாறு பலவாகிய பாவங்களைச் செய்து பாவி யாகிய யான், எதன் பொருட்டு உயிர் வாழ்கின்றேன்! எனக்கு, நீ, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கியருளாய்.

7. கொடுக்க கிற்றிலேன் ஒண்பொருள் தன்னைக்
 குற்றஞ் செற்ற மிவைமுத லாக
 விடுக்க கிற்றிலேன் வேட்கையுஞ் சினமும்
 வேண்டில் ஐம்புலன் என்வச மல்ல
 நடுக்க முற்றதோர் மூப்புவந் தெய்த
 நமன்த மர்நர கத்திடல் அஞ்சி
 இடுக்க னுற்றனன் உய்வகை யருளாய்
 இடைம ருதுறை யெந்தைபி ரானே.

பொழிப்புரை:

திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குல தேவனே, ஈகை வழியாகப் புகழைத் தரத்தக்க பொருளை, உலோபமும், பகைமையும் காரணமாகப் பிறருக்கு யான் கொடுக்க மாட்டேன். ஆசையும், கோபமும் ஆகிய இவைகளை ஒழிக்க மாட்டேன். ஐம்புலன்கள்மேற் செல்கின்ற ஆசைகளை விட நினைத்தால், யான் அவற்றின் வயத்தேனல்லது, அவை என் வயத்தன அல்ல, அதனால், உடல் நடுங்குதல் பொருந்தியதாகிய, மூப்பு என்பதொன்று வந்து அடைய, அப்போது இயமனது ஏவலர் என்னைக் கொண்டு சென்று நரகத்தில் இடுதலை நினைத்து அஞ்சித் துன்புறுவேனா யினேன். எனக்கு, நீ, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கி யருளாய்.

8. ஐவ கை அரை யர்அவர் ஆகி

ஆட்சி கொண்டொரு கால்அவர் நீங்கார்
அவ்வ கைஅவர் வேண்டுவ தானால்
அவர் வர்வழி யொழுகிநான் வந்து
செய்வ கையறி யேன்சிவ லோகா
தீவ ணாசிவ னேளரி யாடி
எவ்வ கைஎனக் குய்வகை யருளாய்
இடைம ருதுறை யெந்தைபி ரானே.

பொழிப்புரை:

சிவலோகத்திற்குத் தலைவனே, நெருப்புப் போலும் நிறம் உடையவனே, சிவபெருமானே, தீயோடு நின்று ஆடுபவனே, திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குல தேவனே, ஐவர் வேறுபட்ட தன்மையையுடைய அரசராய் என்னை ஆட்சி கொண்டு ஒருகாலும் விட்டு நீங்காதிருக்கின்றனர். அவ்வாறு அவர்,

தாம் தாம் வேறு வேறு வகையில் என்னை ஆள விரும்பினால், யான் அவர் வழியே அவர் வேண்டுமாற்றிலெல்லாம் சென்று நடந்து, செய்வது இன்னது என்று அறிகின்றிலேன். எனக்கு உய்யும் நெறியாவது எந்நெறி? அதனை வழங்கியருளாய்.

9. ஏழை மானுட வின்பினை நோக்கி
 இளைய வர்வலைப் பட்டிருந் தின்னம்
 வாழை தான்பழக் குந்நமக் கென்று
 வஞ்ச வல்வினை யுள்வலைப் பட்டுக்
 கூழை மாந்தர்தஞ் செல்கதிப் பக்கம்
 போத மும்பொரு ளொன்றறி யாத
 ஏழை யேனுக்கோர் உய்வகை யருளாய்
 இடைம ருதுறை யெந்தைபி ரானே.

பொழிப்புரை:

திருவிடைமருதூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குல தேவனே, அறிவில்லாத மானுட இன்பத்தைக் கருதி, முன்னர்ப் பழத்தைத் தந்த வாழை இனியும் நமக்கு அவ்வாறே தரும் என்று கருது வாரைப்போல, இளமையுடையராய் இன்பம் தந்த மகளிர் என்றும் இவ்வாறே இருந்து இன்பம் தருவர் என்று கருதும் மயக்கமாகிய வலையுள் அகப்பட்டு, அதனாலே, வஞ்சனையை யுடைய வலிய வினையென்னும் வலையிலும் அகப்பட்டு, அறிவு முதிராத பொது மக்கள் செல்லும் வழியிடத்து நின்று, அறிவின் இயல்பையும், அதற்குப் புலனாய் நிற்கும் பொருளின் இயல்பையும் சிறிதும் அறியாத எளி யேனுக்கு, உய்யும் நெறியொன்றை வழங்கியருளாய்.

10. அரைக்குஞ் சந்தனத் தோடகில் உந்தி
 ஐவ னஞ்சுமந் தார்ந்திரு பாலும்
 இரைக்குங் காவிரித் தென்கரை தன்மேல்
 இடைம ருதுறை எந்தைபி ரானை
 உரைக்கும் ஊரன் ஒளிதிகழ் மாலை
 உள்ளத் தால்உகந் தேத்தவல் லார்கள்
 நரைப்பு மூப்பொடு நடலையு மின்றி
 நாதன் சேவடி நண்ணுவர் தாமே.

பொழிப்புரை:

அரைக்கப்படுகின்ற சந்தனக் கட்டையையும், அகிற்
 கட்டையையும் இருமருங்கும் தள்ளிக் கொண்டு, மலை
 நெல்லைத் தாளோடு மேல் இட்டுக் கொண்டு நிறைந்து ஒலிக்கின்ற
 காவிரியாற்றின் தென்கரைமேல் உள்ள திருவிடை மருதூரில்
 எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் குல தேவனாகிய பெருமானைப் பாடிய,
 நம்பி யானூரனாகிய எனது உணர்வு மிக்க இப்பாடல்களை,
 மனத்தால் விரும்பிப் பாட வல்லவர்கள் நரைத்தலும், மூத்தலும்,
 இறத்தலும், இன்றி அவ்விறைவனது செவ்விய திருவடிகளை
 அடைவர். இது திண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ தூர்க்கைச் சித்தி அவர்கள் அருளிய

ராகுகால தூர்க்கா

அஷ்டகம்

வாழ்வு ஆனவள் தூர்க்கா வாக்கு மானவள்
வானில் நின்றவள் இந்த மண்ணில் வந்தனள்
தாழ்வு அற்றவள் தூர்க்கா தாயும் ஆனவள்
தாபம் நீக்கியே என்னைத் தாங்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

உலகை யின்றவள் தூர்க்கா உமையுமானவள்
உண்மையானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
நிலவில் நின்றவள் தூர்க்கா நிதியை யானவள்
நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியம் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

செம்மை யானவள் தூர்க்கா செபமு மானவள்
அம்மை யானவள் அன்புத் தந்தை யானவள்
இம்மை யானவள் தூர்க்கா இன்பமானவள்
மும்மையானவள் என்றும் முழுமை தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

உயிரு மானவள் தூர்க்கா உடலு மானவள்
உலக மானவள் எந்தன் உடைமை யானவள்
பயிரு மானவள் தூர்க்கா படரும் கொம்பவள்
பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

துன்ப மற்றவள் தூக்கா துரிய வாழ்பவள்
துறையு மானவள் இன்ப தோணியானவள்
அன்பு உற்றவள் தூக்கா அபய வீடவள்
நன்மை தங்கிட என்னுள் நடக்கும் தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே.

குருவு மானவள் தூக்கா குழந்தை யானவள்
குலமு மானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
திருவு மானவள் திருகுலி யானவள்
திரு நீற்றில் என்னிடம் திகழும் தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே.

ராகு தேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயை வேண்டினேன்
ராகு தூக்கையே என்னைக் காக்கும் தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே.

கன்னி தூக்கையே இதயக் கமலத் தூக்கையே
கருணைத் தூக்கையே வீரக் கனக தூக்கையே
அன்னை தூக்கையே என்றும் அருளும் தூக்கையே
அன்புத் தூக்கையே ஜெய தூக்கை தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே
தேவி தூக்கையே ஜெய தேவி தூக்கையே.

ஸ்ரீ தூர்க்கா ஸ்தோத்திரம்

ஜெயஜெய தேவி ஜெயஜெய தேவி தூர்க்காதேவி சரணம்
ஜெயஜெய தேவி ஜெயஜெய தேவி தூர்க்காதேவி சரணம்
தூர்க்கையம்மனை துதித்தால் என்றும் துன்பம் பறந்தோடும்
தர்மம் காக்கும் தாயாம் அவளை தரிசனம் கண்டால் போதும்
கர்ம வினைகள் போகும் சர்வமங்களம் கூடும்.

(ஜெயஜெய தேவி)

பொற்கரங்கள் பதினெட்டும் நம்மை சுற்றிவரும் பகை விரட்டும்
நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டு வெற்றிப் பாதையைக் காட்டும்
ஆயிரம் கரங்கள் உடையவளே ஆதிசக்தி அவள் பெரியவளே
ஆயிரம் நாமங்கள் கொண்டவளே தாய் போல் நம்மைக் காப்பவளே.

(ஜெயஜெய தேவி)

சங்கு சக்கரமும் வில்லும் அம்பும் மின்னும் வாளும் வேலும் சூலமும்
தங்கக் கைகளில் தாங்கி நிற்பாள் - அம்மா தாயே
சிங்கத்தின் மேல் அவள் வீற்றிருப்பாள் திங்களை முடிமேல் குடிநிற்பாள்
மங்கள வாழ்வும் தந்திடுவாள் மங்கையர்க்கரசியும்
அவளே அங்கையர்க்கண்ணியும் அவளே

ஜெயஜெய தேவி ஜெயஜெய தேவி தூர்க்காதேவி சரணம்
ஜெயஜெய தேவி ஜெயஜெய தேவி தூர்க்காதேவி சரணம்
கனக தூர்க்கா தேவி சரணம்.

ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி

விதிதரு முனிவர் விண்ணோர் வேண்டுதற் கருள்வாய் போற்றி
நிதிகலை நிலவளங்கள் நீர்சொரித் தணைப்பாய் போற்றி
பதிவளர் அமுதமாகிப் பாற்கட லுதித்தாய் போற்றி
துதிபெற மாயன் நெஞ்சத் துணையே போற்றி போற்றி.

செங்கமல மீதிருக்கும் இலட்சுமியம்மா
செல்வநலம் தந்திடுவாய் இலட்சுமியம்மா
மங்கலப் பொன் வாழ்வருள்வாய் இலட்சுமியம்மா
மதிதருவாய் கதிதருவாய் இலட்சுமியம்மா

சந்தான விஜயகஜ இலட்சுமியம்மா
தனதான்ய ஆதிவீர இலட்சுமியம்மா
சந்தோஷ ஐஸ்வரிய இலட்சுமியம்மா
சகலலோக ரட்சகியே இலட்சுமியம்மா

வெற்றிலையில் திலகமிட்டோம் இலட்சுமியம்மா
விளக்கேற்றி மாலையிட்டோம் இலட்சுமியம்மா
உற்றதுயர் தீர்ப்பாயே இலட்சுமியம்மா
ஒளிமயமாய் வாழ்வருள்வாய் இலட்சுமியம்மா.

சரஸ்வதி பாடல்கள்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
கூறும் பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்ளின் ளொளிர்வாள்
கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துட்பொரு ளாவாள்

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோதகன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோவில்
ஈதனைத்தின் எழிலுடை யற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்.

மகாகவி கம்பர் இயற்றிய

சரஸ்வதி அந்தாதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள், என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள் இங்கு வராது இடர்.

படிக நிறமும், பவளச் செவ்வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரை போற் கையும் - துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரத மும்துதித்தால்
கல்லும் சொல் லாதோ கவி?

உ
சிவமயம்

குமரகுருபர சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

சுகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக் கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சுகல கலாவல்லியே!

(1)

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சுகல கலாவல்லியே!

(2)

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
 ஆர்ந்துன் அருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ?
 உளங் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக் கண்டு
 களிக்கும் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே!

(3)

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே!

(4)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமேன்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட் கமலத்து
 தஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

(5)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்காய்
 எழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

(6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்காய்
 உளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே!

(7)

சொல்விற் பனமும் அவதானமும்
 கவி சொல்ல வல்ல
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நளினாசனஞ் சேர்
 செல்விக்கரிதென் றொருகாலமுஞ்
 சிதையாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே
 சகல கலாவல்லியே!

(8)

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
 சகல கலாவல்லியே!

(9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன் போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ?
 சகல கலாவல்லியே!

(10)

அபிராமியம்மை பத்கம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணியி லாத உடலும்
 சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தா னமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்:
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

சக்தி நாமாவளி

சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்
 சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்
 சத்தியஞான தர்மசக்தி சாந்தசக்தி ஓம் சிவம்
 சச்சிதானந் தர்மசக்தி சர்வசக்தி ஓம் சிவம் (சுத்த)
 வேத சாஸ்திர சகலகலா வித்தியா சக்தி ஓம் சிவம்
 வீரதீர தைர்யசக்தி விஜயசக்தி ஓம் சிவம் (சுத்த)
 நாதகீத காகைலா நடன சக்தி ஓம் சிவம்
 மகாமந்ர யந்த்ர தந்திர வஸ்யசக்தி ஓம் சிவம் (சுத்த)
 யோக போக தியாகசக்தி லோக சக்தி ஓம் சிவம்
 தாக மோக சோகாகித தபோ சக்தி ஓம் சிவம்
 துஷ்டசத்ரு நாகசக்தி தூர்க்கா சக்தி ஓம் சிவம்
 அஷ்ட லக்ஷமி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம் சிவம் (சுத்த)
 குஞ்சிதபத அபயஹஸ்த வாஞ்சித பலதாயகம்
 குருபரசிவ ஹரஹரநட ராஜசுத்த சக்திலும் (சுத்த)

கந்தரநுபூதி

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியானைசகோ தரனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

கந்தரலங்காரம்

நாளென் செய்யுள்வினை தானென் செய்யுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென்செயுங்கும ரேசரிரு
தாளாஞ்சிலம்புஞ் சதங்கையும் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளாங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே.

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர மாந்த சாகரத்தே.

தீருப்புக்ழ்

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி கப்பிய கரிமுகன்	அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியி லுறைபவ கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்துமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன் மற்பொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த	அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும் அப்புன மதனிடை	இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை அக்கண மணமருள்	பெருமானே.
அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமு மாகி	அகமாகி
அயனென வாகி அரியென வாகி அரனென வாகி	அவர் மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளு மாகி இனிமையுமாகி	வருவோனே
இரு நிலமீதில் எளியனும் வாழ எனது முன்னோடி	வரவேணும்
மகபதியாகி மருவும் வலாரி மகிழ்களி கூறும்	வடிவோனே
வனமுறை வேடனருளிய பூஜை மகிழ் கதிர்காம	முடையோனே
செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு	மயிலோனே
திருமலிவான பழமுதிர் சோலை மலை மிசை மேவு	பெருமானே.

உம்பர்தருத் தேனு மணிக்
 ஒண்டகடலிற் தேனமுதத்
 இன்ப ரசத் தேபருகிப்
 என்றனு யிர்க் காதரவு
 தம்பிதனக் காக வனத்
 தந்தை வலத்தா லருள்கைக்
 அன்பர் தமக் கான நிலைப்
 ஐந்துகரத் தானைமுகப்

கசிவாகி
 துணர்வூறி
 பலகாலும்
 றருள்வாயே
 தணைவோனே
 கனியோனே
 பொருளோனே
 பெருமாளே.

ஆறுமுடியாட ஆறு முக மாட
 ஆரவடமாட வரை போலி
 ஆறு புய மாட ஞான அருள் ஊறி
 ஆறு விழியாட நகை யாட
 வீறு கவனாட வாகு வல மாட
 வீசு படை யாட விளையாட
 வேத பரநாத கீத கடலாட
 வேடுவ குமரி வலமாட
 ஏறு மயி லாடக் கூறு மயி லாட
 ஈறில் பிடியானை இட மாட
 ஏழுலக மாட எழுபவ மாட
 ஞான நடமாடும் முருகேசா
 நாறு மலர் நாத நூறு பத மேறி
 நாத இசை பாடும் பொழில் சூழும்
 ஞானத் தவ யோகி சேரும் நல்லை யூரில்
 நாளும் அருள் கூறும் பெருமாளே.

பாதிமதி நதி போது மணிசடை
 நாதர் அருளிய
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய
 காது மொருவிழி காக முற அருள்
 மாயன் அரிதிரு
 காலன் எனை அணுகாமல் உனதிரு
 காலில் வழிபட

குமரேசா
 மணவாளா
 மருகோனே
 அருள்வாயே

ஆதி அயனொடு தேவர் சுருல
 ஆளும் வகையுறு
 ஆடு மயிலினில் ஏறி அமரர்கள்
 சூழ வரவரு
 சூத மிகவளர் சோலை மருவு
 சுவாமி மலைதனில்
 சூரன் உடல் அற வாரி சவறிட
 வேலை விடவல

சிறைமீளா
 இளையோனே
 உறைவோனே
 பெருமாளே.

இரந்த வீடும் கொஞ்சிய சிறுவரும்
 இசைந்த ஊரும் பெண்டிரும் இளமையும்
 விரிந்த நாடும் குன்றமும் நிலையென
 விளங்குதீபம் கொண்டுனை வழிபட
 குருந்தில் ஏறும் கொண்டலின் வடிவினன்
 குரங்குலாவும் குன்றுறை குறமகள்
 திருந்த வேதம் தண்டமிழ் தெரிதரு
 சிவந்த காலும் தண்டையும் அழகிய

உறுகேளும்
 வளமேவும்
 மகிழாதே
 அருள்வாயே
 மருகோனே
 மணவாளா
 புலவோனே
 பெருமாளே.

இசைந்த ஏறும் கரியுறு போர்வையும்
 இலங்கு நூலும் புவியதன் ஆடையும்
 அசைந்த தோடும் சிரமணி மாலையும்
 அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய
 உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேறற
 உகந்த பாசக் கயிறோடு தூதுவர்
 அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய

எழில் நீறும்
 மழுமானும்
 முடி மீதே
 குருநாதா
 முனிவோனே
 நலியாதே
 வரவேணும்
 பெருமாளே.

துள்ளுமத வேள்கைக்
 தொல்லை நெடு நீலக்
 மெள்ள வரு சோலைக்
 மெய்யுருகும் மானைத்
 தெள்ளு தமிழ்ப் பாடல்
 செய்ய திருகுமரேசத்
 வள்ளல் தொழு ஞானக்
 வள்ளிமணவாளப்

கணையாலே
 கடலாலே
 குயிலாலே
 தழுவாயே
 தெளிவோனே
 திறலோனே
 கழலோனே
 பெருமாளே.

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
 முத்தனா மாறெனப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
 உத்தமா தானசற் குணநேயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் தினிபாதா
 வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே.

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
 ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
 கூறும்அடி யார்கள்வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
 மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம் புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுகமான பொருள் நீயருள வேண்டும்
 ஆதியருணாசலம் அமாந்த பெருமானே.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவருள்
 முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேண்ப்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி விரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைத் கடவிய
 பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பச்சத்தொடு கடஷித் தருள்வது மொருநாளே
 தித்தித் தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிமிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கமுதஈடப்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதர்ப் பவரிக்குத் திரிகடக எனவோதக்
கொத்துப் பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
குத்திப்புதை புக்குப் பிட்யென முதுகுகை
கொட்புற்றொரு நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வெத்துப் பொரவல பெருமாளே.

நாத விந்து கலாதீ நமோ நம
வேத மந்ர சொருபா நமோ நம
ஞான பண்டித சாமி நமோநம - வெகுகோடி
நாம சம்பு குமாரா நமோ நம
போக அந்தரி பாலா நமோ நம
நாக பந்த - மயூரா நமோ நம - பரஞர்
சேத தண்ட விநோதா நமோ நம
கீத கிங்கிண பாதா நமோ நம
தீர சம் ப்ரம வீரா நமோ நம - கிரிராஜ
தீப மங்கள ஜோதீ நமோ நம
தூய அம்பல லீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம - அருள் தராய்
ஈதலும் பல கோலால பூஜையும்
ஓத லுங் குண ஆசார நீதியும்
ஈரமுங் குரு சீர்பாத சேவையும் - மறவாத
ஏழ்தலம் புகழ் காவேரியால் விளை
சோழ மண்டல மீதே மநோகர
ராஜ கெம்பீர நாடாளு நாயக - வயலூரா
ஆதரம் பயிலாருர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மா கயி - லையி லேகி
ஆதியந்த வுலா வாசு பாடிய
சேரர் கொங்குவை காவுர் நன்னாடத்தில்
ஆவிநன் குடி வாழ்வான தேவர்கள் - பெருமாளே.

திருமக ஞலாவு மருபுய முராரி	
திருமருக நாமப்	பெருமாள்காண்
ஜெகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்	
தெரிதரு குமாரப்	பெருமாள்காண்
மருவுமடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு	
மரகதம யூரப்	பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ	
மருவுகதிர் காமப்	பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள	
அமர்பொருத வீரப்	பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி	
அமலர்குரு நாதப்	பெருமாள்காண்
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத	
இமையவர்கு லேசப்	பெருமாள்காண்
இலகுகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார	
இருதனவி னோதப்	பெருமாளே.

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
 பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
 கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

நிறை மதி முக மெனு	-	மொளியாலே
நெறி விழி கணை யெனு நிகராலே		
உறவுகொள் மடவர்கள்	-	ஞறவாமோ
உன திரு வடியினி லருள்வாயே		
மறைபயிலரிதிரு மருகோனே		
மருவலரசுரர்கள்	-	குலகாலா
குற மகள்தனை மண மருள்வோனே		
குருமலை மருவிய	-	பெருமாளே.

முருகன் நாமம்

முருகா முருகா - முருகா முருகா
முருகா முருகா - முருகா முருகா
முருகா முருகா - முருகா முருகா
வேல்வேல் முருகா - வெற்றிவேல் முருகா
வேல்வேல் முருகா - வெற்றிவேல் முருகா
வேல்வேல் முருகா - வெற்றிவேல் முருகா
வாவா முருகா - வடிவேல் முருகா
வாவா முருகா - வடிவேல் முருகா
வாவா முருகா - வடிவேல் முருகா
ஐயா முருகா - அரஹர முருகா
ஐயா முருகா - அரஹர முருகா
ஐயா முருகா - அரஹர முருகா
அப்பனே முருகா - அருள்தா முருகா
அப்பனே முருகா - அருள்தா முருகா
அப்பனே முருகா - அருள்தா முருகா
மெய்யா முருகா - வினைதீர் முருகா
மெய்யா முருகா - வினைதீர் முருகா
மெய்யா முருகா - வினைதீர் முருகா
கந்தா முருகா - கதிர்வேல் முருகா
கந்தா முருகா - கதிர்வேல் முருகா
கந்தா முருகா - கதிர்வேல் முருகா
வந்தான் முருகா - வண்ணமயில் முருகா
வந்தான் முருகா - வண்ணமயில் முருகா
வந்தான் முருகா - வண்ணமயில் முருகா
வடிவேல் முருகா - வரந்தா முருகா
வடிவேல் முருகா - வரந்தா முருகா
வடிவேல் முருகா - வரந்தா முருகா
முருகா முருகா - முருகா முருகா
முருகா முருகா - முருகா முருகா
முருகா முருகா - முருகா முருகா
ஓம்முருகா ஓம் முருகா - ஓம்முருகா ஓம்
ஓம்முருகா ஓம் முருகா - ஓம்முருகா ஓம்
ஓம்முருகா ஓம் முருகா - ஓம்முருகா ஓம்

முருகன் நாமாவளி

ஐயஐய முருகா - ஐயவேல் முருகா
முருகா முருகா திருமால் மருகா
முருகா முருகா - வெற்றிவேல் முருகா
மயில் வாஹனனே கோமள குஹனே

மரகத மயில்வேல் வருமுருகா
ஹரஹர சிவசிவ அறுமுகவா
சரவண பவனே ஷண்முகனே
வரந்தர வாவா என்முன்னே
அரவணி சிவனா ருள்பாலா
பரவ ரமருள் பரமதயாளா!

சிவசிவ சிவசிவ குருநாதா
சிவஸுந் தரஷண் முகநாதா
சிவசிவ ஷண்முக சிவநாதா
சிவபதந் தந்தருள் குருநாதா
கந்தா முருகா உமைமைந்தா
கருணைக் கடலே கதிர்காமா
வருகவே மயில்மிசை குருநாதா
வள்ளிதெய் வாணை மணவாளா
ஹரிஓம் ஹரஹர சரவண பவனே
சரணம் சரணம் ஷண்முக குகனே
முருகா முருகா திருமால் மருகா
முருகா முருகா கதிர்வேல் குமரா!

அன்பருக்கு அன்பனே நீ	வா வா முருகா
ஆறுபடை வீடுடையாய்	வா வா முருகா
இன்பமய ஜோதியே நீ	வா வா முருகா
ஈசனுமை பாலகனே	வா வா முருகா
உலகநாதன் மருகனே நீ	வா வா முருகா
ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே	வா வா முருகா
எட்டுக்குடி வேலவா நீ	வா வா முருகா
ஏறுமயில் ஏறியே நீ	வா வா முருகா
ஐங்கரனுக் கிளையவனே	வா வா முருகா
ஆறுமுக வேலவனே	வா வா முருகா
ஓய்யாரி வள்ளிலோலா	வா வா முருகா
ஓங்கார தத்துவமே	வா வா முருகா
ஒளவைக்குப் தேசித்தவா	வா வா முருகா
அகில லோக நாயகனே	வா வா முருகா
ஓடி வா நீ ஓடி வா நீ	வா வா முருகா
ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ	வா வா முருகா

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிய

உடற்கூற்று வண்ணம்

குழிப்புச் சந்தம்

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனதனந்த தனதனந்த
தானன தானன தானனதந்த
தந்ததனதான தனதானனா

ஒருமடமாதும் ஒருவனும் ஆகி
இன்பசுகம்தரும் அன்புபொருந்தி
உணர்வுகலங்கி ஒழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீது கலந்து
பனியில் ஓர்பாதி சிறுதுளிமாது
பண்டியில் வந்துபுகுந்துதிரண்டு

பதுமம் அரும்பு கமடம்இதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகள் என்ற
உருவமும்ஆகி உயிர்வளர்மாதம்
ஒன்பதும்ஒன்றும் நிறைந்துமடந்தை
உதரம் அகன்றுபுவியில் விழுந்து
யோகமும்வாரமும் நாளும் அறிந்து

மகளிர்கள்சேனை தர அணை ஆடை
மண்டபஉந்திட உதைந்து கவிழ்ந்து
மடமயில் கொங்கை அமுத அருந்து
ஓர் அறிவுசர் அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஒளிநகைஊறல் இதழ்மடவாரும்
உவந்துமுகந்திட வந்துதவழ்ந்து
மடியில் இருந்து மழலைமொழிந்து
வாஇருபோளன நாமம்விளம்ப

உடைமணி ஆடை அரைவடம்ஆட
உண்பவர்தின்பவர் தங்கனொடு உண்டு
தெருவில் இருந்து புழுதி அளைந்து
தேடியபாலரெலாடு ஓடிநடந்து
அஞ்ச வயதாகி விளையாடியே

உயர்தரு ஞானகுருஉபதேச
 முத்தமிழின் கலையும் கரைகண்டு
 வளர்பிறை என்று பலரும் விளம்ப
 வாழ்பதினாறுபி ராயமும் வந்து
 மயிர்முடிக்கோதி அறுபத நீல
 வண்டு இயிர்தண்தொடை கொண்டெழுனைந்து
 மணிபொன்இலங்கு பணிகள் அணிந்து
 மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க
 மதனசொருபன் இவன்னமோக
 மங்கையர்கண்டும ருண்டுதிரண்டு
 வரிவிழிகொண்டு சுழியளறிந்து
 மாமயில்போல் அவர் போவது கண்டு
 மனதுபொறாமல் அவர்பிறகுஓடி
 மங்கலசெங்கல சந்திக்கழ்கொங்கை
 மருவமயங்கி இதழ்அமுதுண்டு
 தேடியமாமுதல்சேர வழங்கி
 ஒருமுதல்ஆகி முதுபொருளாய்இ
 ருந்ததனங்களும் வம்பில்இழந்து
 மதனசுகந்த விதனம்இது என்று
 வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து
 வளமையும் மாறி இளமையும்மாறி
 வன்பகல்விழுந்துஇரு கண்கள் இருண்டு
 வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
 வாத விரோத குரோதம் அடைந்து
 செங்கையினில் ஓர்தடியும் ஆகியே
 வருவது போவதுஒரு முதுகூனு
 மந்திஎனும்படி குந்திநடந்து
 மதியும் அழிந்துசெவி திமிர்வந்து
 வாய்அறியாமல் விடாமல் மொழிந்து
 துயில்வரும் நேரம் இருமல்பொறாது
 தொண்டையும் நெஞ்சும் உலாந்துவறண்டு
 துகிலும்இழந்து சுணையும் அழிந்து
 தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு
 கலியுகம்மீதில் இவர்மரியாதை
 கண்டிடும் என்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
 கலகலஎன்று மலசலம்வந்து
 கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து

தெளியும்இராமல் உரைதடுமாறி
 சிந்தையும் நெஞ்சம் உரைந்துமருண்டு
 திடமும் அழிந்துமிகவும் அலைந்து
 தேறிநல் ஆதரவுஏது எனநொந்து
 மறையவன்வேதன் எழுதியவாறு
 வந்ததுகண்டமும் என்றுதெளிந்து
 இனியென கண்டம் இனிஎனதொந்தம்
 மேதினிவாழ்வு நிலாதினிநின்ற
 கடன்முறைபேசும் எனஉரைநாவு
 தங்கிவிழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
 கடைவழிகஞ்சி ஒழுகிடவந்து
 புதமுநாலுசுவாசமும் நின்று
 நெஞ்சுதடுமாறி வரும்நேரமே
 வளர் பிறைபோல எயிறும்உரோம
 மும்சடையும் சிறுகஞ்சியும்விஞ்ச
 மனதும்இருண்ட வடிவும் இலங்க
 மாமலைபோல்யம தூதர்கள் வந்து
 வலைகொடுவீசி உயிர்கொடுபோக
 மைந்தரும் வந்து குனிந்தழநொந்து
 மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
 மாழ்கினரே இவர் காலம் அறிந்து
 பழையவர்காணும் எனும் அயலார்கள்
 பஞ்சுபறந்திட நின்றவர்பந்தர்
 இடும்எனவந்து பறையிடமுந்த
 வேபிணம்வேக விசாரியும் என்று
 பலரையும் ஏவி முதியவர்தாம்
 இருந்தசவம்கழுவுஞ்சிலர் என்று
 பணிதுகில் தொங்கல் களபம் அணிந்து
 பாவகமே செய்துநாறும் உடமை
 வரிசைகெடாமல் எடும்எனஓடி
 வந்துஇளமைந்தர் குனிந்துசுமந்து
 கடுகிநடந்து கடலை அடைந்து
 மானிடவாழ்வென வாழ்வென நொந்து
 விறஇடைமுடி அழல் கொடுபோட
 வெந்துவிழுந்து முறிந்துநிணங்கள்
 உருகிஎலும்புகருகி அடங்கி
 ஓர்பிடிநீறும் இலாத உடம்பை
 நம்பும் அடியேனைஇனி ஆளுமே.

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யஇரு
கைப்புறத்தில் ஏந்தி கனகமுலை தந்தானை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

முந்தித்தவம் கிடந்து முந்நூறு நாள் சுமந்தே
அந்தி பகலாச் சிவனை ஆதரித்து தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டுவேன்.

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும்
தாய்தனக்கோ மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

அரிசியோ நான் இடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவிய யப்பூ
மானே என அழைத்த வாய்க்கு,

அள்ளி இடுவது அரிசியோ தாய் தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனா கூசாமல் - மெள்ள
முகமேல் முகம் வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

முன்னை இட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னை இட்ட தீ தென்இ லங்கையில்
அன்னை இட்ட தீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இட்ட தீ மூழ்க மூழ்கவே!

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஐயகோ - மாகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்துவரம் கிடந்துஎன்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்.

வீற்றிருந்தாள் அன்னை வீதிதனில் இருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்று வெந்து நீறானாள் - பால்தெளிக்க
எல்லாரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

பட்டினத்தார் பாடல்

காயமேயிது பொய்யடா - சிவ
காற்றடைத்த பையடா
மாயனார் குயவன் செய்த
மண்ணு பாண்டம் ஓட்டா. - காயமே

உப்பும் மண்ணும் ஓட்டை மூங்கில்
ஒட்டி வைத்த கூட்டா
உழுத்த நரம்பும் வெளுத்த தோலும்
இழுத்துக் கட்டிய கூட்டா. - காயமே

குப்பை கீரை முளைத்தது போல்
கூடு கட்டின காட்டா
கொழுத்த நரம்பும் பழுத்த தோலும்
இழுத்துக் கட்டிய கூட்டா - காயமே

மனமே இந்தக் காயமீதில்
ஒன்பது கோட்டை வாசலடா
வெந்த சோறும் நொந்த காய்கள்
போட்டடைத்த பையடா - காயமே

புனல்களறும் கேணியடா
பொய் நிறைந்த வீட்டா
காலையில் குளியாவிட்டால்
நாற்றம் வீசும் ஓட்டா. - காயமே

அஞ்சு பஞ்ச பூதமே யிதில்
அல்லும் பகலும் வாசமே
ஆறு கரடி துஸ்ர புலிகள்
போரு செய்திடும் வாசமே - காயமே

பந்து போல் குதித்திடுமிவர்
பாச மேயிவர் நாசமே
எங்கள் குரு பாதம் போற்று
எடுத்துரைத்த காயமே - காயமே

அத்திமரத்தின் கனியைப் போல
ஆடுமே ஒரு ஸ்தூலமே
தட்சிணத்தில் வேடரால்
தண்டெடுப்பது முன்னமே. - காயமே

தஞ்சை நகரில் வாழுகின்ற
தவநிலையைப் பாருமே
தம்பிமுனி சாமி சொல்லை
தடையில்லாமல் கேளுமே - காயமே

நன்றி சொல்கின்றோம் நாம்

செய்நன்றி கொன்றவர்க்கு உய்வில்லை
 ஆதலினால் அகமார, வாயார,
 நவில்கின்றோம் நன்றியினை,
 நம் குலவிளக்கு அணைந்த வேளையில்,
 எம் ஆறாத் துயரில், உடனிருந்தோர் அனைவர்க்கும்,
 இறுதிக் கிரியைகளில்,
 வருகை தந்து துயர்பகிர்ந்தோர்,
 கண்ணீர் அஞ்சலியால் கவலை தெரிவித்தோர்,
 மற்றும் ஆறுதல் அளித்தோர் அனைவர்க்கும்
 தொலைநகல், தொலைபேசி
 மூலம் நம் துயர்பகிர்ந்த அன்புள்ளங்கட்கும்,
 இறுதிக் கிரியை வேளையில்
 அனைத்துச் செயற்பாட்டிலும்
 ஒன்றி உதவிய உற்றார், உறவினர்,
 அயலவர், நண்பர்களுக்கும்
 எம் உள்ளங்கனிந்த நன்றிதனை
 இருகரங்கூப்பி சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

தயா அச்சகம்,
 575, கே.கே.எஸ். வீதி,
 நாச்சிமார் கோவில்,
 யாழ்ப்பாணம்.

இங்ஙனம்
 பிள்ளைகள், IDருமக்கள்,
 பேர்ப்பிள்ளைகள்.

தயா அச்சகம்

கொழும்புத்தurai
 ஓன் (F) செஞ்ஞ்சி

575, கே.கே.எஸ்.வீதி, யாழ்ப்பாணம்

0773965214

தாய்மை

தாய்மை

இயற்கையின் வரப்பிசாதம்,
கருணையின் எல்லை,
கடவுளின் இருக்கையை
பூவுலகில் பிரதிபலிக்கும்,
பூப்படுக்கை

பாலைவனத்தின் பசுந்தரை,
கொதிக்கும் வெயிலில்
குளிர்விக்ம் குளிர் நிழல்

அணைக்கையில் நிலவாகவும்,
சிறகினுள், மக்களை காக்கையில்
தீபாகவும், பரிணமிக்கும்,
அமுததாரை

உயிரோடு ஒன்றி விடும் உணர்வு,
ஐந்தறிவு விலங்கிற்கும்,
ஆறறிவு மனிதனுக்கும்,
பொதுமைப் பாடாய் உள்ள,
ஆத்மாவின் அரவணைப்பு,
சத்யத்தின் சரி பாதி,
தன்னை அழித்து,
தரணியில் உயிர் விதைக்கும்,
தாய்மை!

தயார் அச்சகம், 575, நாச்சிமார் கோவில்டி, யாழ்ப்பாணம்,
தொலைபேசி: 021 221 9483, 0773965214